

Audycja Nr. 172, Temat: Otwarcie siedmiu Pieczęci. 27.02.2016.

W audycji „Wczoraj, dziś i na wieki” witają się ze słuchaczami; Przemysław Merski, Ireneusz Kołacz i Tadeusz Żurek. Dzisiaj będziemy kontynuowali rozpoczęty ostatnio temat zapieczętowanej księgi, której otwarcia dokonał Baranek. Szósty rozdział Ks. Objawienia opisuje zdejmowanie kolejnych pieczęci Księgi zawierającej Boży Plan zbawienia ludzkości. Otwieranie pieczęci i towarzyszące im opisy czterech koni z jeźdźcami nawiązują do Bożego dozwolenia zła w Kościele. W biblijnym sensie koń zwykle przedstawia naukę lub ideologię. Kolor biały ogólnie jest uznawany jako symbol prawości, czystości prawdy, stąd biały koń powinien wskazywać na zadawalający stan wydarzeń. Jednak negatywne przedstawienie jeźdźca białego konia jak również jeźdźców pozostałych trzech koni sugeruje, że należy się spodziewać innego znaczenia białego konia. Ap. Jan świadczy o tym w następujących słowach: „*I widziałem, a oto biały koń, ten zaś, który siedział na nim, miał luk, a dano mu koronę, i wyruszył jako zwycięzca, aby dalej zwyciężać*”. Obj. 6:2. Gdy Baranek otworzył pierwszą pieczęć, słychać było dźwięk głośniego grzmotu wydanego przez pierwszą postać, - uosobienie Bożej sprawiedliwości. Jan zobaczył białego konia i jeźdźca, który na nim siedział. Biały kolor konia podkreśla tutaj prawdziwość wydarzeń i faktów wskazujących na pierwsze dwa okresy historii Kościoła: Efezu i Smyrny, kiedy nauki apostołskie pozostawały jeszcze stosunkowo czyste. Szczególnym błogosławieństwem dla pierwotnego Kościoła tego okresu była działalność pierwszych dwóch posłańców-aniołów; Ap. Pawła i Ap. Jana.

Wyróżniającą się postacią w sferze politycznej i religijnej tego okresu, był cesarz Konstantyn, który popierając chrześcijaństwo, przeznaczał duże sumy pieniężne na budowę kościołów oraz ochronę i wzmacnianie pozycji przywódców religijnych. W roku 313 cesarz Konstantyn wydał Edykt Mediolański, który nie tylko ochraniał religię chrześcijańską, ale również popierał i wzmacniał jej znaczenie, zapewniając każdemu wolność wyznania i sumienia. Opowiedzenie się za wiarą chrześcijańską było w tym czasie gwarancją wyższej pozycji społecznej, politycznej czy wojskowej. W rezultacie takich tendencji, ogromne rzesze pogan przechodziły na Chrześcijaństwo z imienia, będąc gotowi walczyć o wiarę pod sztandarem krzyża. W taki sposób do pierwotnych czystych nauk apostołskich wkładało się wiele błędów i pogańskich tradycji. Otwarcie pierwszej pieczęci pokazuje nam białego konia z jeźdźcem, któremu została założona korona zwycięstwa. Tymczasem prawdziwy chrześcijański duch Chrystusowy, zbliżając ludzi do źródła prawd wiary, zaleca indywidualne ubieganie się o koronę zwycięstwa, przy zachowaniu osobistej wierności aż do śmierci. Dla prawdziwego Kościoła Bożego wybierającego się z ludzi żyjących na ziemi w czasie wieku Ewangelii, tym źródłem wiary i miłości są natchnione przez Boga czyste nauki i przykłady życia Chrystusa Pana i apostołów. Obj. 5:9. Głową Kościoła jest sam Jezus Chrystus, „*który chociaż był w postaci Bożej, nie upierał się zachłannie przy tym, aby być równym Bogu, lecz wyparł się samego siebie, przyjął postać sługi i stał się podobny ludziom; a okazawszy się z postawy człowiekiem uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej*”. Filipian 2:6.

Następnie została zdjęta druga pieczęć., która objawiła Boże tajemnice dla członków Pańskiego ludu okresu Smyrny. Posłańcem tego okresu Kościoła był Ap. Jan, który przedstawia sytuację tego okresu w opisie jeźdźca drugiego konia; „*I wyszedł drugi koń,*

barwy ognistej, a temu, który siedział na nim, dano moc zakłócić pokój na ziemi, tak by mieszkańcy jej zabijali się nawzajem; i dano mu wielki miecz”. Obj. 6:4. . Dla członków tego okresu Kościoła, wystawione zostało zaproszenie do poświęcania się w imię Jezusa aż do zaparcia się samego siebie. W tym czasie rządów pogańskiego Rzymu, cesarze usiłowali stopniowo niszczyć Chrześcijaństwo, prześladowając wszystkich ich członków i torturując łącznie z przelewem ich niewinnej krwi. Niedawno prześladowany Kościół powszechny, stał się teraz kościołem prześladowanym. Jeźdźcami konia koloru krwi byli rzymscy władcy, którym Pan Bóg dozwolił, aby przez nich została wypróbowana wierność członków tego okresu Kościoła. Wraz z tymi ogromnymi doświadczeniami i śmiertelnymi prześladowaniami, Ojciec Niebieski zaoferował tym ofiarnikom szczególnie wielką nagrodę – duchowy stan boski, który objawi się ich przyszłym uczestnictwem w Chrystusowych rządach na ziemi podczas Wieku Tysiąclecia. Nasz mądry, miłościwy, mocny i sprawiedliwy Bóg i Władca wszechświata obdarzy nieśmiertelną naturą tylko takie jednostki, które swym charakterem i przykładowym poświęconym życiem podobne będą swemu Odkupicielowi, Jezusowi Chrystusowi.

Otwarcie **trzeciej pieczęci** wiąże się z Pergamońskim oraz Tyjatyńskim okresem Kościoła Bożego na ziemi. Ap. Jan zobaczył czarnego konia, którego jeździec w swej ręce trzymał wagę. Czarny kolor konia przedstawia doktrynalną ciemność lub błędne zrozumienie nauk apostoelskich. Będąc przeciwieństwem koloru białego, wskazuje na zupełne zarzucenie biblijnych prawd. Między Chrześcijaństwem powstały spory na podstawie doktrynalnych nauk Biblijnych a przyczyną zaistniałej sytuacji było połączenie władzy polityczno- państwowej z władzą religijną. Symbolem takiego stanu nominalnego Kościoła, były trzy miarki jęczmienia w ręku jeźdźca wskazujące na jego potrójną władzę. Chociaż zachwiana została proporcja pszenicy w stosunku do jęczmienia, lecz Pan Bóg ochraniał swój lud i nie pozwolił, aby biblijne prawdy zginęły lub były odrzucone. Aniołem i posłańcem tego okresu był Ariusz, który śmiało występował przeciwko nauce o „Trójcy” i uzasadniał swoje zrozumienie Pisma Św., tym, że Bóg nie miał początku, w przeciwieństwie do Syna, którego sam Ojciec spłodził. Dzieje Ap. 13:33. Heb. 1:5. Zdjęcie trzeciej pieczęci objawiło pozorną pobożność wiernych tego okresu oraz popularność nauki Nikolaitów, a tym samym odstąpienie chrześcijan od pierwszej miłości do prawdy.

Czas otwarcia **czwartej pieczęci** przypada na okres ciemnych wieków, świętej inkwizycji i tryumfu władzy odstępczego systemu religijnego, połączonego z cywilnymi rządami państwowymi. Bezlitosne prześladowania wiernych wyznawców nauk apostoelskich kończyły się zwykle przelewem niewinnej krwi chrześcijan praktykujących czyste nauki Chrystusa Pana. Posłańcem tego okresu Kościoła był bogaty francuski kupiec z Lyonu, Piotr Waldo. Jan Objawiciel widział siwego konia (kolor trupio blady), który może obrazować brak doktrynalnej czystości a zwłaszcza wyraźne zaprzeczenie wartości ofiary okupowej naszego Pana Jezusa Chrystusa. Błędne nauki głoszone przez chrześcijańskich przywódców terroryzowały i siłą zmuszały innowierców do praktykowania teorii odstępczego Kościoła. Jeździec tego konia, to system nominalnego Kościoła, którego wodzowie dla zaspokojenia fanatycznych upodobań, sprawowali swą władzę bez miłosierdzia. Nie bez powodu jeździec nosił imię „śmierć”, a „grób czyli piekło szło za nim”. Obj. 6:7-8. Nominalne władze

kościelne szerokim swym zasięgiem i wpływem obejmowały „czwartą część ziemi”, sprowadzając wojny i prześladowania religijne. Ograniczono dostęp do Słowa Bożego, palono księgi Pisma Świętego i bardzo wartościowe rękopisy a religijne ceremonie odbywały się w języku , którego nikt z wiernych nie rozumiał. Następstwem tych wydarzeń był duchowy głód a plaga błędnych nauk jak mór zabijała wiarę Bożego ludu, który był mordowany i palony na stosach wraz z księgami Słowa Bożego. Cywilne rządy pogańskie przedstawione w dzikich zwierzętach usługuwały władzom religijnym, utrwalając jeszcze bardziej błędne przekonania. Rozwijający i umacniający się nominalny system odstępczego chrześcijaństwa całkowicie pokrywa się z opisem poselstwa do Zboru w Tyjatyryze. Obj. 2:18-22

Otwarcie **piątej pieczęci**, według słów Ap. Jana w wersety 9-11, to okres Kościoła w Sardziech. Aniołem tego okresu Kościoła był Jan Wiklif, angielski profesor teologii Uniwersytetu w Oksfordzie. Będąc zwolennikiem reform Kościoła w oparciu o nauki Pisma Świętego, on sprzeciwiał się supremacji władzy religijnej oraz ingerencji kościoła w sprawy państwowe i polityczne. Obok Marcina Lutra był on jednym z prekursorów Reformacji. W czasie tego okresu tysiące pobitych i ściętych wiernych wydało dobre świadectwo dla prawdy, oddając swoje życie w Chrystusowej służbie. Oni nie kłaniali się bestii ani jej obrazowi. Obj. 20:4. Wiele ofiar zabitych dla Słowa Bożego nie było złożonych na ołtarzu lecz „pod ołtarzem”, co może oznaczać, że liczba wiernych ofiarników nie była jeszcze dopełniona. *„I dano każdemu z nich szatę białą, i powiedziano im, aby jeszcze odpoczęli przez krótki czas, aż się dopełni liczba współsług i braci ich, którzy mieli podobnie jak oni ponieść śmierć”*. Białe szaty symbolizują „usprawiedliwienie”, jakim ofiarnicy tego okresu zostali nagrodzeni za okazaną wierność aż do śmierci. Należy zauważyć tutaj, że ta ich osobista sprawiedliwość okazała się wynikiem ostatecznego dopełnienia przez nich przymierza ich ofiary. Oni mieli teraz odpoczywać przez krótki czas, aby wszyscy zwycięzcy klasy Kościoła zostali zebrani i nagrodzeni, podczas gdy na ziemi, rozpocznie się zapowiedziany sąd odstępczego systemu.

Szósty okres to Filadelfia, oznaczająca „braterską miłość”, którego posłańcem był reformator i doktor teologii Marcin Luter. Według słów Ap. Jana z wersetu 12-go dowiadujemy się, że po otwarciu **szóstej pieczęci** *„stało się wielkie trzęsienie ziemi i słońce poczerwieniało jak czarny wór a cały księżyc poczerwieniał jak krew”*. W symbolice wydarzeń tego okresu, szczególnie zwraca naszą uwagę „trzęsienie ziemi”, przedstawiające Wielką Rewolucję Francuską (1789 – 1799). Chociaż rewolucyjny wstrząs pochłonął tysiące ofiar, to jednak obalony został ucisk systemu feudalnego oraz system nominalnego chrześcijaństwa. Okres rządów Napoleona przebudził cały ówczesny świat, podniósł poczucie godności człowieka, ukrócił nadużycia oraz uregulował wykroczenia religijnego systemu powszechnego. Wysoko postawione osobistości nominalnych niebios duchowych, straciły autorytet oraz swą dotychczasową władzę i wpływy. Ogłoszona w 1789 roku deklaracja Praw Człowieka i Obywatela, jasno sprecyzowała obowiązujące zasady współżycia ludzi, jakimi miały być; wolność, równość, braterstwo, oraz swoboda sumienia i wyznania. Końcowa część wizji towarzyszącej otwarciu szóstej pieczęci (wersety 12–14), w której gwiazdy niebieskie spadły na ziemię, przedstawia usunięcie ze stanowisk, wybitnych osobistości religijnych, którzy dotychczas byli duchowymi przywódcami. Przyrównanie ich do niedojrzałych fig spadających z drzewa z powodu silnego wiatru, zawiera w sobie głęboką

naukę. W rezultacie powyższych wydarzeń, następuje koniec 1260 dni prześladowania prawdziwego Kościoła Bożego na ziemi, o którym prorokował Daniel w 11:35.

Rozpoczyna się równocześnie wielki Dzień Gniewu Bożego, zwany Dniem Boga Jahwe. Nastaje początek okresu czasu, który według Bożego Planu Wieków zakończy obecny zły wiek. Końcową fazą tego dnia Bożego gniewu będzie wielki ucisk towarzyszący otwartej już **siódmej pieczęci**. Zatrwożeni ludzie na próżno będą szukali schronienia w jaskiniach, skałach gór, świeckich i duchowych organizacjach, wołając: „...*Padnijcie na nas i zakryjcie nas przed obliczem tego, który siedzi na tronie i przed gniewem Baranka, albowiem nastął ów wielki dzień ich gniewu, i któż się może ostać?*” Obj. 6:16-17. Niewielu ludzi szukających ratunku zauważy drugą obecność naszego Pana na ziemi, który w sposób niewidzialny dla ludzi będzie wykonywał swoje sprawiedliwe rządy. - Żegnamy się ze wszystkimi miłymi słuchaczami do 26-go Marca, kiedy podzielimy się z wami tematem o zmartwychwstaniu. Dobranoc!